

LIVSORIENTERET REHABILITERING

- som faglig tilgang.

Kan man tale om rehabilitering i forhold til borgere som bor i en plejebolig, og ikke har udsigt til at blive fysisk bedre?

Det mener vi på Caspershus man kan, når rehabilitering ses i et oplevelsesorienteret perspektiv, vel at mærke ud fra borgerens egen oplevelse af sig selv, og dermed borgerens ønsker for sig selv i sin aktuelle situation.

Begrebet rehabilitering får herved en medmenneskelig dimension, som noget vedvarende.

Det opstår gennem mødet mellem den som har behov for hjælp, og hjælperen når vores indsats afstemmes med borgerens ønsker for sig selv.

LIVSORIENTERET REHABILITERING

- som faglig tilgang.

I 2010 startede vi på Caspershus et udviklingsprojekt, som skulle lede frem til et beskrevet plejesyn, det vil sige til vores faglige tilgang til udførelsen af ældrepleje.

Det er udtrykt her (2013).

"På Caspershus betyder en rehabiliterende faglig tilgang,

- at der sættes fokus på borgerens oplevelse af meningsfuldhed og værdighed i hverdagslivet,*
- at borgerens ønsker for sin egen livssituation tages alvorligt i praksis og,*
- at vores faglige indsats afstemmes herefter.*

I denne afstemning tages højde for borgerens eksistentielle værested i en balance mellem skrøbelighed og styrke.

Disse tilgange hviler på anerkendelse, som skal opleves udtrykt i personalets kommunikation med beboere og pårørende, og blandt ledelse og medarbejdere."

Ovenstående formulering er blevet til gennem det på forsiden omtalte udviklingsprojekt, så vi på arbejdspladsen har opnået en væsentlig grad af fælles forståelse og fælles erfaring af plejesynets indhold og værdi.

Fokusgruppeinterviews med medarbejdere.

Udtalelser fra medarbejdere:

"Der er kommet øget respekt og anerkendelse af den ældre beboers behov og ønsker til hverdagen som centrale omdrejningspunkter for tilgangen til beboeren".

"Projektet har igangsat en reflekterende tilgang blandt de ansatte. De tænker i langt højere grad end tidligere over, hvad de siger, og hvordan de handler i relation til beboeren, og hvilke positive eller negative reaktioner dette afstedkommer".

"Projektet opleves at have givet et bedre fundament for tværfagligt samarbejde i huset. Det beror på en øget forståelse for, hvad det er for faglige udfordringer, de forskellige personalegrupper sidder med, og det har åbnet op for en diskussion af, hvad det er for et plejesyn der er, og hvordan det kan udvikles i lyset af projektets hensigter".

"Projektet har åbnet medarbejdernes øjne for at se beboeren som et menneske med en historie og et liv bag sig, inden de kom på Caspershus, og ikke udelukkende fokusere på de problemer, der kan være knyttet til beboerens aktuelle situation".

"Medarbejderne oplever, at den ændrede tilgang til beboeren modtages positivt, og beboerne synes godt om, at der fra personalets side bliver kigget på ressourcer og det de kan".

Baggrund

Projektets oprindelige udgangspunkt og faglige titel var: "Rehabilitering i et omsorgs- og sygeplejefagligt perspektiv" inspireret af artikel i tidsskriftet Klinisk Sygepleje nr. 4, 2008. I processen arbejdede vi os frem til overskriften "En rehabiliterende faglig tilgang" for at kunne arbejde tværfagligt med grundideerne således at sygeplejefagligt, plejefagligt og terapeutfagligt personale alle er omfattet af projektet. Arbejdstitlen for projektet, som stadig er omdrejningspunkt for den faglige udvikling af personale på Caspershus, er:

Med livet i hænderne.

Titlen er inspireret af K.E. Løgstrups tanker i bogen "Den etiske fordring", hvorfra citeres: (Side 36 – 39).

"Den kendsgerning, vi er gået ud fra, er blevet bestemt med metaforerne "at have noget af et menneskes liv i sin hånd" og "at noget af det andet menneskes liv er udleveret én". Hvad det er af den andens liv, man har i sin hånd og som er udleveret én, kan være uhyre forskellig. Det rækker lige fra den flygtigste stemning hos den anden til hans hele skæbne.

Hvad der derimod ikke på den umiddelbare måde er udleveret én er den andens individualitet, der bestemmer hans reaktioner på, hvad man siger og gør. At vi er hinandens verden betyder ikke, at det ene menneske har det andet menneskes vilje i sin hånd.

Viljen til at blive klar over, hvad den anden er bedst hjulpet med, og tale, tie og handle ud af den klarhed, må være sammenkoblet med viljen til at lade den anden være herre i hans egen verden".
